

och bestyrkte grafkapellet förfallna tillstånd, uppdrögo åt pastor att vidtaga de åtgärder, som lag föreskrifver. På grund häraf infördes i „Post- och Inrikes Tidningar,” annons om det tillämnade nedtagandet, och uppmanades släktingar, att inom ett halft år efter annonsens inflytande underrätta pastors-embetet, om de vore hugga att kapellet återställa. Härtill bör läggas, att prosten Krok redan för längre tid sedan, utan vidare påföljd, genom en medlem af i Sverige varande Thottska släkten gjort muntlig framställning hos samma släkt om kapellets iståndsättande. Sedan den „Post- och Inrikes Tidningar,” fastställda tiden var tilländalupen, utan att någon gifvit tillkänna sin önskan att kapellet återställa, anhöll undertecknad på uppdrag af församlingen, hos egaren af Trolleholms gods och gård, att han, enär församlingen ej såge sig i stånd derstätt till, ville bekosta grafkapellets restaurering. Denna begäran afslogs på grund deraf, att, då Thottska släkten ej lät sig värda nämnda kapell, denna skyldighet icke kunde på samma egaren af Trolleholm, så mycket mindre som i kapellet hvilande Thott varit egare af många andra egendomar i Skåne, än Trolleholm. Med anledning häraf började kapellets nedtagande den 9 November 1863. Af det sagda inses lätt, att kapellets nedrivande ingalunda, såsom hr Mandelgren behagar yttra sig uti „Svenska Fornminnes-föreningens Tidskrift,” 1:a bandets 1:a häfte, var ett påfund af landbrukare och prest i Torrlösa församling, något hvarom hr M., då jag hade den äran att mottaga honom som gäst i mitt hus år 1865, lätt kunnat öfvertyga sig, om han hade velat taga noggrann kännedom om denna sak; icke heller, såsom författaren i „Romanik og Historie,” romantiskt framställer historien, hade sin grund deri, att bönderna i Torrlösa socken med sin prest i spetsen „fingo det infallet,” att nedriva kapellet, under förvändning, att det var skriftligt o. s. v. Något anmärkningsvärdt är det i denna sak, att, sedan under en tid af mer än hundra år kapellet varit förfallet och ingen låtit sig värda om detsamma återställande, när detta kapell på befallning af behörig myndighet nedtages, då först en så brinnande nitälskan för de dödas minne upplämnas och det till och med hos personer, som icke så många år sedan under min företrädares besök i Torrlösa, utan att de, mig eller andra veterligt, hvarken då eller när kapellet nedtogs hafva tagit något steg för kapellets iståndsättande. Uti hvilket förfallet tillstånd detta kapell före dess nedrivande befann sig, kan slutas af följande. Från norra sidan, der kapellets ena vägg nedrefs på samma gång som den med den hopbyggda kyrkan, flera år före mitt tillträde till pastoratet, var öfverbyggnader der epitaphiet befann sig, utsatt för åverkan af vindar och regn, utom det att skolbarnen från närbelägna skolor icke försummade tillfället att der hålla sina lekar, hvarvid minnesmärkena icke skonades. Hvad sjelfva grafstället beträffar, så var detta långt före min tid uti ett så förfallet skick, att en större metallkista derifrån blifvit bortstulen samt att både människor och djur kunde tränga in uti detsamma och rubba eller bortföra de dödas ben ur en sådan kista som den nämnda Sophie Brahes, af hvilken kista locket för redan längesedan varit nedfallt. Hvad nu förloppet vid sjelfva nedtagandet af kapellet angår, så anställdes särskild person, som skulle tillse, att det förut nämnda epitaphiet, utan att skadas, skulle kunna utbrytas ur muren. Detta kunde ikväl icke ske. Så ledo äfven några andra prydnader, som redan i likhet med epitaphiet förut blifvit illa tilltygade af tiden och annan åverkan, ytterligare skada vid nedtagandet. Hvar jordandets af de i grafstället förvarade kistorna lösa benen angår, så nedlades de flesta uti en strax bredvid kapellet uppkastad graf. Detsynes mig som skulle de dödas kvarlevor hvila lugnare i denna graf, än uti det gamla grafstället, der hundar och andra djur under en lång rad af år haft öppen tillgång att släpa bort desamma. Att den „fina, vackra fruntimmershanden,” tillhörig Sophie Brahe, såsom det heter hos hr Holst, „nu utan tvifvel är förvandlad till stoft, sedan kistan varit öppnad,” är åtminstone icke min skuld, enär kistan, såsom förut är nämnt, redan länge före min ankomst till Torrlösa varit öppen, och det dessutom lär vara något ganska vanligt, att vackra fruntimmer, till och med när de „hafva skrivit mycket vackert, sinnrikt och poetiskt,” efter döden förmultna. Slutligen må anmärkas, att en tafla, föreställande en gammal prestfamilj, hvilken tafla befann sig i kapellets öfverbyggnad och som enligt hr Mandelgrens uppgift af undertecknad skall hafva blifvit förstörd, i det stället långt innan denna beskyllning framkastades blifvit på min bekostnad restaurerad och i sakristian af den nya kyrkan upphängd, samt att den äfvenledes i förut nämnda häfte af „Svenska Fornminnesföreningens Tidskrift,” omtalade spiran och kulpolen icke voro af något antiqvariskt värde. Hvad angår den af hr Holst nämnda fortsättningen af det påbegynta förstörelseverket, så vet jag inte hvad dermed menas, om icke planteringen af gamla kyrkogården. Denna kommer att dröja ännu en tid, så att tillfället står öppet, om någon önskar taga närmare kännedom om den lokal, der kapellet varit beläget. Alla de här förekommande uppgifter kunna af undertecknad, om så önskas, behörigen styrkas. Marieholm och Torrlösa den 13 Okt. 1871. S. L. Bring, kyrkoherde.”

Dödsfall. Roderich Murchison, den bekanta presidenten för geografiska sällskapet i London, afled

af lunginflammation. Allmänheten i London sörjde honom s. d. 17. Provinsen i London sörjde honom s. d. 17. Diakonerna i London komna uti Stockholm s. d. 17. Stockholm s. d. 17. Stockholm s. d. 15. inkomna 3:0 B. rapport): enkla gaspor, rheumatism febrar, m. skarlakansfeber. 4:0 I. Norra diarrhéer. Södra enkla gaspor. Med rikesminister följande: ställning dansk-provinsen var till Slesv. beten. London ter redog Russel och der. Rus tråde med säkrat, att såsom gr Potter m. så framt a Paris de föreföllo dets samman prins Nap manträdet seende till Napoleons Madrid en skatt statsskuld. Wien de om, att fördel för död. Wien de kejsaren i skedsansök fortsätter blifvit bild Berlin de lidit. Ajaccio d Italien eft damot af g perani sammisarien närvaro. Öppnandet rum thorsdå långa jernväg godkänd af stående af n lesen. Klock ändstationen tion. Omedie-departem namn banstr nat, att den ny led nu va kunna fortsä rangerad, i Pihl, stiftsan Aschehoug o tets embetsm antal af omb H. M. Konu och för stort Tvänne in Hallingdal fö ningar för e mellan Berge Den gruivde legat nere, fö emedan ett s nämnda föret Höiesterets Hjelm, afled ålder. Han vid universite mot af den kommission assessor. Ett fall af